

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (2) și ale art. 27 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul adoptă următoarea

DECIZIE

Nr.

Data:

Prin contestația înregistrată la Consiliu sub nr. 37760/22.05.2026, formulată de, cu sediul în, înmatriculată la Registrul Comerțului sub nr., având CUI, reprezentată legal prin- administrator, împotriva raportului procedurii, emis de, cu sediul în, în calitate de entitate achizitoare, în cadrul procedurii de atribuire simplificată, a contractului de lucrări având ca obiect „.....”, s-a solicitat anularea raportului procedurii și a actelor subsecvente, în ceea ce privește declararea câștigătoare a ofertei societății, reluarea procedurii de achiziție publică, precum și reevaluarea financiară a ofertelor declarate admisibile, ținând cont de aspectele sesizate în prezenta contestație.

CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR,
asupra cauzei de față, constată următoarele:

Prin contestația înregistrată la CNSC sub numărul de mai sus, ... critică decizia autorității contractate de desemnare câștigătoare a ofertei depuse de, susținând că această ofertă nu a făcut dovada îndeplinirii cerințelor specificate în caietul de sarcini.

De asemenea, contestatorul formulează critici cu privire la modul în care achizitoarea a asigurat accesul la dosarul achiziției, considerând că a fost încălcat principiul transparenței.

În drept, se invocă dispozițiile Legii nr. 98/2016, ale HG nr. 395/2016 și pe cele ale Legii nr. 101/2016.

Ca probe, sunt depuse înscrisuri.

Prin adresele nr. 38429 și 38431/2006/C2/26.05.2026, în temeiul art. 15 alin. (1) și art. 20 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, ținând cont de dispozițiile art. 2 și art. 12 din același act normativ, Consiliul a solicitat părților punctul de vedere cu privire la excepția lipsei de competență materială a CNSC în soluționarea contestației, având în vedere lipsa calității de autoritate contractantă a, raportat la

dispozițiile art. 4 și art. 6 din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice.

De asemenea, s-a cerut punctul de vedere față de declinarea cauzei către Tribunalul București, Secția a II-a Contencios Administrativ și Fiscal.

Prin răspunsul său nr. 2572/26.05.2026, înregistrat la CNSC sub nr. 38864/27.05.2026, ... solicită declinarea competenței de soluționare a contestației în favoarea tribunalului competent, arătând că nu are calitate de autoritate contractantă în sensul Legii nr. 98/2016 sau al Legii nr. 99/2016, competența materială de soluționare revenind instanțelor de drept comun.

Prin răspunsul înregistrat la CNSC sub nr. 39114/27.05.2026, ... arată că, în documentația de atribuire, a fost indicat Consiliul ca organism competent să soluționeze contestațiile.

De asemenea, arată că achizitoarea este o societate cu capital integral de stat, înființată prin HG nr.705/1998, fiind filială a Companiei Naționale, iar reprezintă statul ca acționar majoritar al

Mai arată contestatorul că societatea activează în cadrul industriei naționale de apărare, industrie strategică de interes național, fiind autorizată să producă armament și echipamente militare, servind astfel unui scop și interes public, întrucât producția sa este supusă unor reglementări legale specifice și nu poate fi tranzacționată pe o piață liberă, ci doar pe o piață organizată și urmărită de autoritățile statului cu atribuții în domeniu.

Din aceste motive, contestatorul consideră că achizitoarea este obligată de legislația achizițiilor publice să organizeze licitații transparente pentru achiziția de servicii și produse, încadrându-se în calificarea de organism de drept public, drept care solicită respingerea excepției invocată.

Prin adresa nr. 2604/27.05.2026, înregistrată la CNSC sub nr. 39274/27.05.2026, ... precizează că sursa de finanțare pentru prezenta achiziție este asigurată integral din veniturile proprii ale sale, depunând totodată, în probațiune, actul constitutiv și adresa ANAP din 07.03.2017.

..... a constituit cautiunea în quantum de lei prin recipisa de consemnare nr. din data de 27.05.2026, eliberată de CEC Bank – Sucursala, fiind înregistrată în Registrul de evidență al CNSC sub nr. 1915/27.05.2026.

Din examinarea materialului probator administrat, aflat la dosarul cauzei, Consiliul reține următoarele:

....., în calitate de entitate achizitoare, a inițiat procedura simplificată pentru atribuirea contractului având ca obiect „.....”, prin publicarea în SEAP a anunțului de participare simplificat nr.

Valoarea estimată a contractului este de lei, fără TVA, iar criteriul de atribuire este „prețul cel mai scăzut”.

Nemulțumit de rezultatul procedurii, ... a înaintat contestația de față, solicitând cele menționate în partea introductivă.

În considerarea dispozițiilor art.26 alin.1 din Legea nr.101/2016, potrivit căroră: Consiliul se pronunță mai întâi asupra excepțiilor de procedură și de fond, iar când constată că acestea sunt întemeiate, nu mai procedează la analiza pe fond a cauzei, se va analiza, cu prioritate, excepția lipsei de competență materială în soluționarea contestației, invocată din oficiu.

Cercetând cu înțâietate competența sa în soluționarea litigiului, Consiliul reține că în conformitate cu art.2 alin.1 din Legea nr.101/2016: Orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim printr-un act al unei autorități contractante sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri poate solicita anularea actului, obligarea autorității contractante la emiterea unui act sau la adoptarea de măsuri de remediere, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim, pe cale administrativ-jurisdicțională sau judiciară (...).

Astfel, ca prim aspect, este de reținut că textul legal reprodus privește, în mod exclusiv, ipoteza vătămării cauzate printr-un act al unei autorități contractante, ceea ce presupune obligația verificării prealabile dacă entitatea achizitoare, ..., are sau nu calitatea de autoritate contractantă.

Calea administrativ-jurisdicțională se poate exercita la Consiliu numai împotriva actelor vătămătoare provenind de la o autoritate contractantă (regulă care comportă excepții neincidente în speță), iar nu de la orice entitate organizatoare de proceduri.

Potrivit art.4 din actul normativ invocat (1) Au calitatea de autoritate contractantă în sensul prezentei legi:

a) autoritățile și instituțiile publice centrale sau locale, precum și structurile din componența acestora care au delegată calitatea de ordonator de credite și care au stabilite competențe în domeniul achizițiilor publice;

b) organismele de drept public;

c) asocierile formate de una sau mai multe autorități contractante dintre cele prevăzute la lit. a) sau b).

(2) Prin **organisme de drept public** în sensul alin. (1) lit. b) se înțelege orice entități, altele decât cele prevăzute la alin. (1) lit. a) care, indiferent de forma de constituire sau organizare, îndeplinesc *în mod cumulativ* următoarele condiții:

a) sunt înființate pentru a satisface nevoi de interes general, *fără* caracter comercial sau industrial;

b) au personalitate juridică;

c) sunt finanțate, în majoritate, de către entități dintre cele prevăzute la alin. (1) lit. a) sau de către alte organisme de drept public ori se află în subordinea, sub autoritatea sau în coordonarea ori controlul unei entități dintre cele prevăzute la alin. (1) lit. a) sau ale unui alt organism de drept public ori mai mult de jumătate din membrii consiliului de administrație/organului de conducere sau de supraveghere sunt numiți de către o entitate dintre cele prevăzute la alin. (1) lit. a) ori de către un alt organism de drept public.

Potrivit art.2 Forma juridică din Actul constitutiv al societății, ... este persoană juridică română, având forma juridică de societate pe acțiuni și își desfășoară activitatea în conformitate cu legile române și cu prezentul act constitutiv.

Totodată, conform art.5 din același act constitutiv, societatea are ca scop desfășurarea de activități cu caracter industrial și comercial, constând în fabricarea, cercetarea, proiectarea, comercializarea, mentenanța și demilitarizarea armamentului, muniției și tehnicii militare din profilul de fabricație necesare clienților interni și/sau externi, în condiții de competitivitate și profitabilitate.

Raportat la aceste prevederi, ... nu se poate încadra în categoria organismelor de drept public prevăzute de art.4 din Legea nr.98/2016, fiind societate care are ca scop desfășurarea de activități cu caracter industrial și comercial.

În același sens s-a pronunțat și Agenția Națională pentru Achiziții Publice (ANAP) prin adresa nr. 2020/2022 din 07.03.2017, constatând că societatea desfășoară o activitate cu caracter industrial și comercial, potrivit informațiilor din Actul constitutiv, nefiind astfel înființată pentru a satisface nevoi de interes general, pentru a putea fi încadrată în categoria de autoritate contractantă reglementată la art. 4 alin.1 lit.b și alin.2 din Legea nr.98/2016.

Referitor la modalitatea de interpretare a prevederilor legale citate mai sus, prin intermediul aceluiași răspuns, ANAP a învederat că, pentru stabilirea caracterului de organism de drept public în conformitate cu art. 4 alin. (2) din lege, este esențială identificarea scopului înființării acestuia, și anume satisfacerea unui interes general fără caracter comercial sau industrial, în acest sens determinantă fiind natura nevoilor pe care acest organism a fost înființat să le satisfacă.

Efectuând verificări și prin prisma dispozițiilor art.6 alin.1 – 3 din Legea nr.98/2016, conform căroră:

(1) Prezenta lege se aplică pentru atribuirea de către o *entitate juridică fără calitate de autoritate contractantă* a unui **contract de lucrări**, în cazul în care se îndeplinesc în mod cumulativ următoarele condiții: a) contractul este finanțat/subvenționat în mod direct, în proporție de mai mult de 50% din valoarea acestuia, de către o autoritate contractantă; b) valoarea estimată, fără TVA, a contractului este egală sau mai mare decât pragul prevăzut la art. 7 alin. (1) lit. a); c) contractul include una dintre activitățile menționate la alin. (2).

(2) Activitățile care fac obiectul alin. (1) lit. c) sunt următoarele: a) lucrări de geniu civil; b) lucrări de construcție pentru spitale, facilități destinate activităților sportive, recreative și de agrement, clădiri ale instituțiilor de învățământ preuniversitar și universitar și clădiri de uz administrativ.

(3) Prezenta lege se aplică pentru atribuirea de către o entitate juridică fără calitate de autoritate contractantă a unui contract de servicii, în cazul în care se îndeplinesc în mod cumulativ următoarele condiții: a) contractul este finanțat/subvenționat în mod direct, în proporție de mai mult de 50% din valoarea acestuia, de către o autoritate contractantă; b) valoarea estimată, fără TVA, a contractului este egală sau mai mare decât pragul prevăzut la art. 7 alin. (1) lit. c); c) contractul este în legătură cu un contract de lucrări care face obiectul alin. (1).

Consiliul observă că, în speță, contractul care se atribuie este unul de lucrări, astfel că este necesară îndeplinirea cumulativă a condițiilor enunțate, respectiv:

a) contractul este finanțat/subvenționat în mod direct, în proporție de mai mult de 50% din valoarea acestuia, de către o autoritate contractantă;

b) valoarea estimată, fără TVA, a contractului este egală sau mai mare decât pragul prevăzut la art. 7 alin. (1) [lit. a\)](#);

c) contractul include una dintre activitățile menționate la alin. (2).

În urma efectuării de verificări în acest sens, Consiliul constată că nu sunt îndeplinite aceste condiții, având în vedere că:

- contractul este finanțat din surse proprii ale entității achizitoare, așa cum arată și în adresa nr. 2604/27.05.2026, înregistrată la CNSC sub nr. 39274/27.05.2026;

- valoarea estimată a contractului ce se dorește a fi încheiat este de 1.300.000 lei, fără TVA, prin urmare, mai mică decât pragul valoric prevăzut la art. 7 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 98/2016.

În considerarea celor ce preced, deoarece nu sunt îndeplinite prescripțiile art. 4 din Legea nr. 98/2016 și nu sunt incidente nici dispozițiile art. 6 din același act normativ, Consiliul stabilește că organizatoarea procedurii, ..., nu are calitatea de autoritate contractantă în cadrul procedurii în cauză.

Determinând că, în cauză, societatea organizatoare a procedurii nu are calitatea de autoritate contractantă și luând în considerare dispozițiile din Legea nr.98/2016 și Legea nr.101/2016, în situația prezentă nu au incidență procedurile de soluționare a contestațiilor de către Consiliu.

Normele de competență materială fiind de ordine publică, organizatoarea sau participantii la procedură nu pot deroga de la acestea, în sensul extinderii competenței Consiliului la soluționarea de contestații ce vizează proceduri unde legea nu obligă la aplicarea Legii nr.98/2016.

O interpretare contrară ar conduce, în mod absurd, la obligarea organismului administrativ-jurisdicțional (Consiliul) să soluționeze contestații în toate domeniile posibile și în funcție de opțiunea oricăror organizatori (care nu sunt neapărat autorități contractante) de a organiza diverse proceduri.

Văzând cele de mai sus și luând în considerare dispozițiile:

- art. 12 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, potrivit căruia Consiliul este competent să soluționeze contestațiile cu privire la procedurile de atribuire;

- art. 12 alin. (2) din Legea nr. 101/2016, potrivit căruia contestațiile care nu intră în competența de soluționare a Consiliului sunt declinate de acesta, prin decizie, către instanța de judecată competentă ori, dacă este cazul, către un alt organ cu activitate jurisdicțională competent;

- art. 12 alin. (3) din Legea nr. 101/2016, potrivit căruia Decizia de declinare a competenței Consiliului nu este supusă niciunei căi de atac, dosarul fiind trimis

de îndată instanței de judecată competente ori, dacă este cazul, unui alt organ de cu activitate jurisdicțională competent;

- art. 2 Cod de procedură civilă, care stipulează că dispozițiile codului constituie procedura de drept comun în materie civilă; ele se aplică și în alte materii, în măsura în care legile care le reglementează nu cuprind dispoziții contrare;

- art. 95 pct. (1) Cod de procedură civilă, conform căruia tribunalul judecă în primă instanță, toate cererile care nu sunt date prin lege în competența altor instanțe;

- art. 132 alin. (1) Cod de procedură civilă, potrivit căruia instanța de judecată este obligată să stabilească instanța judecătorească competentă ori, dacă este cazul, un alt organ cu activitate jurisdicțională competent,

- art. 10 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, potrivit căruia Litigiile privind actele administrative emise sau încheiate de autoritățile publice locale și județene, precum și cele care privesc taxe și impozite, contribuții, datorii vamale, precum și accesorii ale acestora de până la 3.000.000 de lei se soluționează în fond de tribunalele administrativ-fiscale, iar cele privind actele administrative emise sau încheiate de autoritățile publice centrale, precum și cele care privesc taxe și impozite, contribuții, datorii vamale, precum și accesorii ale acestora mai mari de 3.000.000 de lei se soluționează în fond de secțiile de contencios administrativ și fiscal ale curților de apel, dacă prin lege organică specială nu se prevede altfel;

- art. 10 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 care stabilește că Reclamantul persoană fizică sau juridică de drept privat se adresează exclusiv instanței de la domiciliul sau sediul său. Reclamantul autoritate publică, instituție publică sau asimilată acestora se adresează exclusiv instanței de la domiciliul sau sediul pârâtului.

Consiliul constată lipsa sa de competență în soluționarea contestației, motiv pentru care urmează a face aplicarea art. 12 alin.2 și art.132 Cod de procedură civilă și să transmită contestația, împreună cu dosarul constituit, instanței de judecată competente.

În soluționare a fost avută în vedere și practica CNSC, relevante fiind decizia nr. 1659/C2/1846 30.07.2021, nr. 15/C9/2916 din 05.01.2021, nr. 2254/C2/2520 din 10.08.2018 și nr. 2114/C5/2223 din 26.07.2018, prin care s-a admis excepția lipsei competenței materiale a Consiliului de a soluționa contestații ce privesc proceduri derulate de sau alte filiale ale

Date fiind cele ce preced, în temeiul art. 12 alin. (2) din Legea nr. 101/2016, Consiliul va declina competența de soluționare a contestației formulate de, către Tribunalul București – Secția Contencios administrativ și fiscal.

Raportat la cele stabilite mai sus, Consiliul nu va mai proceda la cercetarea fondului cauzei sau a altor excepții.

Prezenta decizie nu este supusă niciunei căi de atac, potrivit art. 12 alin. (3) din Legea nr. 101/2016.

Pentru aceste motive,
în baza legii și a mijloacelor de probă aflate la dosar,
CONSILIUL DECIDE:

Admite excepția lipsei competenței materiale a CNSC în soluționarea contestației, invocată de și, pe cale de consecință, declină competența de soluționare a contestației formulate de către, în contradictoriu cu filială a, către Tribunalul București – Secția Contencios administrativ și fiscal.

Dispune trimiterea de îndată a dosarului către această instanță judecătorească, potrivit art. 12 alin. (3) din Legea nr. 101/2016.

Fără cale de atac.